

Smlouva s Braniborskem (2003/2004)

(kurzívou jsou v konsolidovaném textu smlouvy vyznačeny texty dodatkového protokolu vztahující se k jednotlivým článkům)

Smlouva mezi Svatým stolcem a Spolkovou zemí Braniborsko

Svatý stolec,
zastoupený apoštolským nunciem v Německu
arcibiskupem Dr. Giovanni Lajolem,

a
Spolková země Braniborsko,
zastoupená ministerským předsedou
Matthiasem Platzeckem,

jednotny v přání upevňovat, rozvíjet a podporovat
přátelské vztahy mezi Spolkovou zemí Braniborsko
a Katolickou církví,

vážice si Základním zákonem a ústavou Spolkové
země Braniborsko zaručeného postavení Katolické
církve ve svobodném a demokratickém právním státě,

respektující svobodu vyznání jednotlivců a svo-
bodu volby náboženství,

uznávající význam, jaký má křesťanská víra,
křesťanský život a charitativní služba pro lidskou
vzájemnost a smysl pro občanskou pospolitost,

přesvědčeny o tom, že vztah státu a církve se
vyznačuje zvláštní povahou a spoluprací, a chtějíce
společně utvářet spolupráci Spolkové země
a Katolické církve,

přihlížejíce k platnému konkordátu mezi Svatým
stolcem a Německou říší z 20. července 1933, nakolik
zavazuje spolkovou zemi Braniborsko, a berouce
v potaz smlouvu Svobodného státu Prusko se Svatým
stolcem z 14. června 1929,

uzavírají následující smlouvu, kterou se trvale
upravuje právní stav Katolické církve v Braniborsku:

Článek 1 – Náboženská svoboda a autonomie

(1) Spolková země poskytuje zákonnou ochranu
svobodě vyznávat a veřejně vykonávat katolickou víru.

(2) Katolická církev řídí a spravuje své záležitosti
samostatně v rámci obecně platných zákonů.

Článek 2 – Ochrana nedělí a svátků

Zaručuje se ochrana nedělí a zákonem uznaných
církevních svátků.

Dodatkový protokol k čl. 2:

Stanovení zákonně uznaných církevních svátků je upraveno
zemským zákonem. Kromě nedělí a zákonem uznaných
církevních svátků uznává Spolková země i jiné katolické
svátky. Spolková země vydá v rámci platného práva nařízení
umožňující členům katolické církve, kteří jsou v pracovním
poměru, vzdělávají se a studují, účastnit se ve dnech jiných
katolických svátků boboslužeb.

Článek 3 – Obsazování církevních úřadů

Katolická církev obsazuje své úřady bez zásahu
Spolkové země nebo obcí.

Dodatkový protokol k čl. 3:

(1) Spolková země netrvá na dodržování požadavků
uvedených v článku 9 a 10 Smlouvy Svobodného státu Prusko
se Svatým stolcem z 14. června 1929 a v článku 14 odst. 2 č. 1
a odst. 3 konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší
z 20. července 1933.

(2) Spolková země se vzdává použití článků 6 a 7 Smlouvy
Svobodného státu Prusko se Svatým stolcem z 14. června 1929,
nakolik se vztahují na spoluúčast Spolkové země.

(3) Spolková země se vzdává použití článku 16
konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20.
července 1933.

(4) V případě zabránění nebo uprázdnění
(arci)biskupského stolce (metropolitní nebo) katedrální kapitula
sdělí ministerskému předsedovi jména osoby, která prozatímně
povede (arci)diecézi.

(4) Několik dní před jmenováním duchovního místním
ordinářem, pomocným biskupem nebo generálním vikářem
v arcidiecézi Berlín, v diecézi Zhořelec nebo v diecézi Magdeburg
bude příslušná církevní autorita o tomto záměru a o osobních
údajích dotčeného duchovního informovat ministerského
předsedu.

Článek 4 – Katolická výuka náboženství

(1) Spolková země zaručuje Katolické církvi právo
poskytovat školákům ve všech druhích škol a na všech
stupních v rámci veřejných škol pravidelnou výuku
katolického náboženství, která je v souladu s jejími
zásadami. Výuka náboženství má být integrována do
pravidelné vyučovací doby.

(2) Poskytování katolické výuky náboženství
předpokládá udělení církevního zplnomocnění (*missio
canonica*) příslušným (arci)biskupem. Zplnomocnění
může být dáno na určitou dobu. (Arci)biskup může
církevní zplnomocnění odebrat. Zplnomocnění mo-
hou obdržet pouze osoby s dostatečným vzděláním.

(3) Je věcí Katolické církve vydávat rámcové
učební plány, vybírat a povolovat ty učební pomůcky,
které jsou rovnocenné s učebními pomůckami státní
výuky.

Dodatkový protokol k čl. 4 odst. 3:

(Arci)biskupství nebo jimi pověřené subjekty mají přístup
na hodiny výuky náboženství, aby se přesvědčili, že obsah
a způsob katolické výuky náboženství odpovídají zásadám
Katolické církve.

Dodatkový protokol k celému čl. 4:

(1) Smluvní strany se shodují na zásadách uvedených
v článku 4, bez ohledu na rozdílné úpravy otázky, jaké
postavení podle Základního zákona přísluší výuce náboženství
na veřejných školách ve Spolkové republice Německo.

(2) Příslušný spolkový zákon, který byl schválen se souhla-
sem Katolické církve, odpovídá zásadám uvedeným v článku 4.

[pokračování z předchozí strany]

(3) *Smluvní strany deklarují svou připravenost ke tomu, aby po uplynutí průměrné doby, nejvýše tří let, během nichž budou shromažďovány zkušenosti s nynější úpravou, byla přežkoumána situace katolické výuky náboženství na veřejných školách. Stávající úprava se bude požadovaným způsobem, v souladu s mezitím získanými poznatky a s ohledem na okolnosti, dále zdokonalovat, a to po projednání s Katolickou církví.*

(4) *Změny současné úpravy budou prováděny výměnou nót.*

Článek 5 – Katolické vzdělávání

(1) Katolická církev, její řády, kongregace a zařízení mají jako nestátní zřizovatelé právo zřizovat a provozovat vysoké školy, školy na náboženském základě i další zařízení pro vzdělávání, doškolení a další vzdělávání.

(2) Spolková země chápe tato vzdělávací zařízení jako součást pluralitního vzdělávacího systému.

(3) Schválení a uznávání takových vzdělávacích zařízení i jejich podpora z veřejných prostředků jsou upraveny zemským právem.

(4) Nakolik jsou vzdělávací procesy, které jsou zakončeny závěrečnou zkouškou nebo jsou státem uznané, rovnocenné se vzděláním poskytovaným státem, bude potvrzena jejich rovnocennost v rámci zemského práva.

Článek 6 – Teologické vzdělávání na zemských vysokých školách

Pokud Spolková země chce na své vysoká škola zřídit studijní obor katolická teologie a náboženská pedagogika nebo jiné studijní obory v rámci katolické teologie, uzavře s Katolickou církví zvláštní dohodu.

Článek 7 – Sociální oblast

Katolická církev a její charitativní zařízení mají právo působit v sociální oblasti a provozovat vlastní zařízení. Zřizovatelé zařízení plnící obecně prospěšné úkoly jsou v rámci právních předpisů při rozdělování prostředků podpory zohledněni ve stejné míře jako ostatní zřizovatelé poskytující srovnatelné služby.

Článek 8 – Duchovní služba ve zvláštních zařízeních

(1) V nemocnicích, nápravných zařízeních, domovech a podobných zemských zařízeních i u policie budou umožněny návštěvy za účelem duchovní služby a církevní úkony podle potřeby. Zřizovatel poskytne bezplatně vhodné prostory.

(2) U zařízení jiných veřejných zřizovatelů bude Spolková země působit tak, aby i u nich byly možné návštěvy za účelem duchovní služby a církevní úkony v souladu s odstavcem 1.

(3) Podrobnosti stanoví zvláštní dohoda. Dosud uzavřené dohody o speciální duchovní službě zůstávají nedotčeny.

Dodatkový protokol k čl. 8:

(1) *Požadavky ohledně návštěv za účelem duchovní služby a církevních úkonů sdělí obyvatelé, pacienti nebo vězni příslušnému zařízení. Zásadně je třeba předpokládat existenci*

duchovní potřeby, pokud osoby příslušející ke katolické církvi v zařízení pobývají a náboženskou péči neodmítly.

(2) *Zařízení uvedená v článku 8 odst. 1 poučí své obyvatele, pacienty a vězně o možnosti návštěvy za účelem duchovní služby a účasti na církevních úkonech. To zahrnuje sdělení jména a adresy příslušného duchovního a doby, kdy je ke zastižení.*

(3) *Obyvatelé, pacienti a vězni zmíněných zařízení budou kromě toho dotázáni – pokud možno během příjmu do zařízení – zda souhlasí, aby skutečnost jejich pobytu v zařízení byla sdělena jejich vlastním duchovním. Sdělení náboženské příslušnosti v přijímacím formuláři zakládá adekvátní souhlas jedině tehdy, bude-li v něm výslovně poukázáno na zamýšlené a umožněné předání informací duchovnímu a dotyčná osoba nebude proti.*

(4) *Nemůže-li dotyčná osoba vyjádřit svou výslovnou vůli a nevyplývá-li ani v jednotlivém případě domnělá vůle dotyčné osoby zřetelně z bližších okolností, budou dotázáni členové rodiny nebo ostatní příbuzní.*

Článek 9 – Právo odmítnout výpověď

Duchovní, jejich pomocníci a osoby vykonávající v rámci přípravy na povolání odbornou činnost jsou i v řízeních upravených zemským právem oprávněny odmítnout svědectví o tom, co jim bylo svěřeno nebo jinak sděleno jako osobám pověřeným pastorem.

Článek 10 – Poskytovatelé rozhlasového a televizního vysílání

(1) Spolková země se bude zasazovat o to, aby poskytovatelé veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání poskytovali Katolické církvi přiměřené vysílací časy pro účely hlásání a duchovní služby, jakož i pro jiná náboženská vysílání, a to i ohledně otázek veřejné odpovědnosti Katolické církve. Dále se Spolková země zasadí o to, aby v programech poskytovatelů veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání bylo dbáno na mravní a náboženské přesvědčení obyvatelstva. V dozorčích orgánech bude Katolická církev přiměřeně zastoupena.

(2) Právo Katolické církve organizovat soukromé rozhlasové a televizní vysílání podle zemských předpisů nebo mít účast v soukromoprávním rozhlasovém a televizním vysílání zůstává nedotčeno.

Článek 11 – Korporační práva

(1) (Arci)diecéze, (arci)biskupské stolce, (metropolitní) katedrální kapituly, církevní obce i z nich vytvořené svazy jsou korporacemi veřejného práva. Jími vykonávaná služba je veřejnou službou.

Dodatkový protokol k čl. 11 odst. 1:

(1) *Konstatování, že církevní služba je veřejnou službou, vyplyvá ze statusu veřejnoprávní korporace. Neznamená však, že církevní služba je veřejnou službou ve smyslu práva upravujícího veřejnou službu. Vzhledem k autonomii Katolické církve a k rozdílnosti úkolů církevní služby od státních veřejných služeb se státní předpisy upravující veřejné služby přímo nepoužijí na církevní službu. Budou však ve svých principech církevní převzaty, což dodatkově ospravedlňuje označení církevní služby jako veřejné služby.*

(2) *Důsledky odchodu z církevní služby do státní veřejné služby a naopak se řídí předpisy platnými pro smluvní strany, jakož i mzdovými a pracovněprávními předpisy a směrnicemi.*

[pokračování z předchozí strany]

(3) *Smluvní strany vycházejí z toho, že odchod z církevní služby do veřejné služby a naopak nebude mít za následek nevyhody vyplývající z použití předpisů upravujících veřejné služby.*

(2) (Arci)diecéze oznámí svá usnesení o zřízení nebo změnách veřejnoprávních církevních korporací zemské vládě i místně příslušnému územně samosprávnému celku. Usnesení budou zveřejněna v úředním věstníku příslušného (arci)biskupství.

(3) Zřízení, změna a zrušení veřejnoprávních církevních ústavů a nadací s vlastní právní subjektivitou vyžaduje schválení zemskou vládou. Zákonná ustanovení ohledně nadací s občanskoprávní způsobilostí zůstávají nedotčena.

Článek 12 – Vlastnická práva církve

(1) (Arci)diecím, (arci)biskupským stolcům, (metropolitním) katedrálním kapitulám, církevním obcím, jejich svazům, jakož i církevním zařízením jakékoli právní formy se zaručuje jejich majetek a další majetková práva.

Dodatkový protokol k čl. 12 odst. 1:

Vlastnická a další majetková práva se řídí článkem 140 Základního zákona Spolkové republiky Německo ve spojení s článkem 138 odst. 2 ústavy Německé říše z 11. srpna 1919.

(2) Zemské úřady v rámci zákonného uvážení zohlední při aplikaci předpisů upravujících vyvlastnění zájmy církve. Pokud církevní korporace nebo jiná církevní zařízení zamýšlejí v případech vyvlastnění nebo zcizení církevních pozemků získat rovnocenné náhradní pozemky, budou jim zemské úřady nápomocny v rámci platných zákonů.

(3) Nakolik je Katolická církev postižena dřívějšími majetkoprávními zásahy, řídí se její nároky ustanoveními zákona.

(4) Církevní předpisy týkající se správy církevního majetku budou ve Spolkové zemi Braniborsko úředně vyhlášeny.

Článek 13 – Hřbitovy

(1) Církevní hřbitovy mají stejnou státní ochranu jako obecní hřbitovy.

(2) Katolické církevní obce mají právo v rámci zákona zakládat nové hřbitovy a rozšiřovat stávající.

(3) Katolická církev má právo konat na veřejných hřbitovech bohoslužby.

(4) Zřizovatelé církevních hřbitovů mohou v souladu se zásadami platnými pro obce vydávat jejich provozní a poplatkové řády.

(5) Na církevních hřbitovech se umožní pohřbívání všech zemřelých v obci, není-li v obci obecní hřbitov. Přitom je nutno dodržovat církevní předpisy.

Článek 14 – Ochrana kulturních památek

(1) Katolická církev a Spolková země Braniborsko spolupracují při ochraně církevních kulturních památek, při jejich péči a jejich udržování.

(2) Katolická církev se zavazuje, že bude v rámci svých možností kulturní památky, spolu s příslušnými pozemky, jakož i s jejich uměleckými a kulturními předměty udržovat, pečovat o ně a zpřístupní je veřejnosti.

(3) Při rozhodování o církevních památkách určených pro bohoslužbu nebo pro jiné církevní úkony

mají orgány památkové péče a památkové ochrany zohlednit potřeby provádění náboženských úkonů určené příslušným církevním vedením. Ve sporných případech rozhoduje ministr příslušný pro památkovou péči po projednání s příslušnými církevními orgány.

(4) Spolková země přispívá na údržbu památek a péči o ně v souladu se zákony a v rámci použitelných rozpočtových prostředků. Spolková země se zasadí o to, aby Katolická církev obdržela pomoc i od těch zařízení, která působí v oblasti ochrany kultury a památek na národní a mezinárodní úrovni.

(5) Movité archeologické památky bohoslužebného nebo jiného kultovního významu, které byly odkryty na církevních pozemcích a jsou opuštěné nebo tak dlouho ukryté, že už nelze zjistit majitele, budou, pokud přešly do majetku Spolkové země, bezplatně zapůjčeny církvi. Podrobnosti budou upraveny příslušnými dohodami.

Článek 15 – Zemské dotace

(1) Spolková země proplácí katolické církvi jeden celkový roční příspěvek (státní dotaci) namísto dříve zaručených dotací na církevní řízení a příspěvků na účely ekonomického a duchovního zabezpečení farářů i jiných poplatků přiznaných v minulosti na základě zákona, smlouvy nebo zvláštních právních titulů. Celková výše plnění činí ročně 1.000.000,- Euro a bude vyplácena vždy měsíc dopředu ve výši jedné dvanáctiny celkové částky, poprvé pro rok 2004. Po pěti letech smluvní strany přezkoumají zvýšení částky uvedené ve větě druhé.

Dodatkový protokol k čl. 15 odst. 1:

Celkový příspěvek podle odstavce 1 se chápe jako plnění Spolkové země Katolické církvi podle článku 140 Základního zákona Spolkové republiky Německo ve spojení s článkem 138 odst. 1 německé ústavy z 11. srpna 1919 a podle článku 37 odst. 2 ústavy Spolkové země Braniborsko.

(2) Spolková země podporuje údržbu církevních budov roční částkou 100.000,- Euro. Prostředky rozděljuje ministerstvo příslušné pro církevní záležitosti. Po pěti letech smluvní strany tuto částku přezkoumají.

Článek 16 – Katolická církevní obec Neuzelle

(1) Spolková země platí Katolické církvi na účely katolické církevní obce Neuzelle roční příspěvek 50.000,- Euro.

(2) Zaručuje se závazek Spolkové země provádět stavební údržbu bývalého kolegiálního kostela v Neuzelle a právo katolické církevní obce Neuzelle tento kostel bezúročně užívat jako farní kostel podle kanonického práva. Tím není dotčeno užívání kolegiálního kostela nadací Klášter Neuzelle, zůstane-li zachován sakrální charakter stavby. Závazek péče o kostel přebírá nadace Klášter Neuzelle a v případě jejího zrušení její právní nástupce.

Dodatkový protokol k čl. 16 odst. 2:

Případné názorové rozdíly ohledně zachování sakrálního charakteru stavby budou sděleny biskupovi ve Zhořelci, který po zhodnocení všech důvodů rozhodne.

(3) Katolická církevní obec Neuzelle nevznáší žádné další nároky vůči Spolkové zemi, vůči nadaci Klášter Neuzelle nebo jejím právním nástupcům.

Článek 17 – Právo ohledně církevní daně

(1) (Arci)diecéze, jejich církevní obce a z nich vytvořené svazy mají právo podle zemských předpisů na základě daňových nařízení vybírat církevní daně spolu s církevními poplatky. Úpravy církevních daní, včetně jejich změn a doplnění i usnesení o sazbách církevních daní vyžadují státní uznání.

Dodatkový protokol k čl. 17 odst. 1:

Schvalovací postup se řídí podle zákona o vybírání daní církvemi a jinými náboženskými společnostmi ve Spolkové zemi Braniborsko z 25. června 1999 (GVBl. I., str. 251).

(2) (Arci)diecéze se při tvorbě církevní daně jako přírážky k dani z příjmu (ze mzdy) a k dani z majetku a při výběru církevního poplatku ve smíšených manželstvích dohodnou na jednotné výši.

(3) Usnesení o církevních daních se považují za uznaná, pokud odpovídají podmínkám dohodnutým s (arci)diecézemi. Bude-li církevní daň vybírána jako jednotná přírážka k dani z příjmu (ze mzdy) a k dani z majetku nebo jako církevní poplatek ve smíšených manželstvích, předloží (arci)diecéze svá usnesení o církevních daních ministerstvu financí Spolkové země Braniborsko.

Dodatkový protokol k čl. 17 odst. 3:

(1) Daňové usnesení (arci)diecéze nebo místní církve, jimž se vybírá daň jako jednotná přírážka k dani z příjmu (ze mzdy), se považuje za uznané, pokud přírážka nepřekročí procentuální sazbu vybranou v předchozím roce.

(2) Daňové usnesení (arci)diecéze nebo místní církve, jimž se stanoví vybírání církevního poplatku, se považuje za uznané, pokud se poplatek pohybuje v rozmezí dohodnutém ministerstvem financí spolkové země Braniborsko a (arci)diecézemi.

Článek 18 – Správa církevních daní

(1) Spolková země přebírá na návrh (arci)diecézí správu církevní daně spočívající v přírážkách k dani z příjmu (ze mzdy) a k dani z majetku, jakož i správu církevního poplatku ve smíšených manželstvích, pokud se církve dohodly na jejich jednotném vyměření a jednotné procentuální sazbě jako přírážky k výchozí dani. Pokud bude daň z příjmu srážkami ze mzdy vybírána v místě pracoviště, jsou zaměstnavatelé povinni strhnout a odvést také církevní daň podle příslušné sazby daně. Jako odškodnění za správu daně obdrží Spolková země procentuální sazbu vybranou státní pokladnou; na této sazbě se dohodnou smluvní strany. Finanční úřady poskytnou v souladu s předpisy daňového řádu a při dodržení předpisů na ochranu osobních údajů místům, určeným (arci)diecézemi, požadované informace ve všech záležitostech ohledně církevních daní v rámci podkladů, které mají úřady k dispozici.

(2) Je-li správa církevní daně přenesena na finanční úřady, pak jim přísluší v souladu se zákony i jejich exekuce.

Dodatkový protokol k čl. 18 odst. 2:

K exekuci nedojde, pokud se jí (arci)diecéze v jednotlivých případech ze zvláštních důvodů vzdává.

Článek 19 – Církevní sbírky

Katolická církev a její zařízení jsou oprávněny žádat o dary a jiná dobrovolná plnění pro své účely. Se státním souhlasem mohou provádět podomní a pouliční sbírky.

Dodatkový protokol k čl. 19:

Obvykle se každoročně povolují dvě všeobecné podomní a pouliční sbírky.

Článek 20 – Osvobození od poplatků

Katolická církev, (arci)diecéze, (arci)biskupské stolce, (metropolitní) katedrální kapituly, církevní obce a z nich vytvořené svazy i jiné veřejnoprávní korporace, ústavy a nadace s vlastní právní subjektivitou jsou osvobozeny od správních poplatků podle zemského práva, pokud úřední jednání bezprostředně slouží k provádění církevních cílů.

Dodatkový protokol k čl. 20:

(1) Církevní cíle jsou cíle uvedené v příslušných zákonných ustanoveních.

(2) Osvobození se týká i poplatků vybíraných obecními soudy ve sporných věcech s výjimkou pracovních sporů vedených soudními exekutory, úřady soudní správy a úřady správy pracovních soudů. Soukromé právnické osoby založené Katolickou církví, které mají bezprostřední církevní účel, jsou osvobozeny od placení nákladů řízení a poplatků v záležitostech justiční správy.

Článek 21 – Registr přihlašovaných osob

(1) Za účelem uspořádání a ošetření církevní registrace přihlašovaných osob budou úřady spravující registr přihlašovaných osob z něj sdělovat Katolické církvi pro účely plnění jejich úkolů k tomu potřebné údaje.

(2) Církevní místa registrace přihlašovaných osob sdělí úřadům spravujícím registr přihlašovaných osob údaje, které podle státního práva zakládají nebo ukončují příslušnost ke Katolické církvi.

(3) Katolická církev zaručí v rámci své působnosti ochranu osobních údajů.

(4) Poskytování údajů je osvobozeno od poplatků.

Článek 22 – Vzájemná spolupráce

(1) Spolková země a (arci)diecéze se za účelem udržování vzájemných vztahů budou pravidelně scházet. Před úpravou záležitostí dotýkajících se zájmů obou stran se obě strany setkají a vždy budou připraveny k jejich projednání.

(2) Předtím, než budou zákonem nebo nařízením upraveny všeobecné otázky, jež by se mohly bezprostředně dotknout zájmů Katolické církve, zemská vláda včas vyslechne Katolickou církev.

Dodatkový protokol k čl. 22 odst. 2:

Zemská vláda bude usilovat o to, aby aplikovala článek 22 odst. 2 i při iniciativách Spolkové země vůči Spolkové republice Německo a ve vztahu k Evropské unii.

(3) Pro zabezpečení těchto úkolů vůči Spolkové zemi a pro zlepšení vzájemné informovanosti jmenuje Katolická církev pověřenou osobu a v sídle zemské vlády zřídí katolickou kancelář fungující jako komisařství biskupů.

Článek 23 – Klausule o přátelství

Smluvní strany budou vzájemné názorové rozdíly týkající se výkladu a aplikace ustanovení této smlouvy urovnávat smírnou cestou.

Článek 24 – Parita

Pokud by Spolková země ve smlouvách s ostatními podobnými náboženskými společenstvími zaručoval práva a plnění přesahující tuto smlouvu, smluvní strany společně přezkoumají, zda nejsou z důvodu zásady parity dány předpoklady pro změnu této smlouvy.

Článek 25 – Nabytí platnosti

(1) Tato smlouva vyžaduje ratifikaci, včetně závěrečného protokolu, který je nedílnou součástí smlouvy, jejíž italské a německé znění má stejnou právní sílu. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

(2) Smlouva nabývá platnost dnem po výměně ratifikačních listin.

V Postupimi dne 12. prosince 2003.

za Apoštolský stolec:
arcibiskup dr. Giovanni Lajolo
apoštolský nuncius v Německu

za Spolkovou zemi Braniborsko:
Matthias Platzeck
ministerský předseda

Ratifikační listiny smlouvy uzavřené mezi Svatým stolicem a Spolkovou zemí Braniborsko byly vzájemně předány a přijaty v Berlíně dne 25. května 2004. Smlouva tedy vstoupila v platnost následujícího dne téhož měsíce května podle ustanovení článku 25 téže smlouvy.